ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu ***JUDr. Dany Šindelářové*** a přísedících: ***Mgr. Bc. Ivetty Frydryškové a RNDr. Aleny Krejčí, CSc.,*** v hlavním líčení konaném dne 10.11.2020

t a k t o :

Obžalovaní:

1) **M. B.**, nar. xxx ve xxx, bez zaměstnání, formálně bytem xxx, fakticky bytem xxx,

2) **F. N.** , nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, přechodně bytem xxx, xxx, t. č. ve vazbě Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 46T 6/2020 - Vazební věznice xxx,

3) **J. S.**, nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, formálně bytem xxx, t. č. ve vazbě Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 46T 6/2020 - Vazební věznice xxx,

jsou vinni, že:

1. obžalovaný F. N. od konce roku 2019 v úmyslu se zmocnit finanční hotovosti a vyřešit tak svou špatnou finanční situaci plánoval odcizení tašky s penězi muži, který přenášel peníze ze směnáren,

tohoto muže a jím užívané vozidlo sledoval při přemisťování se mezi směnárnami v Praze, a to v obchodním domě Tesco na Skalce a v nákupním středisku Kaufland na Proseku, současně monitoroval jeho návyky, přičemž na počátku května roku 2020 nabídl obžalovanému M. B. výdělek ve výši 50.000 Kč, když se zmocní tašky údajně s dokumenty ukládané do vozidla, s čímž obžalovaný M. B. souhlasil, následujícího dne mu obžalovaný F. N. popisoval, jak neznámý muž vypadá, jak se pohybuje, jakým automobilem jezdí a kam tašku ve voze dává, načež dne 1. 6. 2020 kolem 09:00 hodin oba obžalovaní dojeli osobním motorovým vozidlem tovární značky Škoda Fabia Combi, RZ: xxx, jehož uživatelem je obžalovaný F. N. , do podzemních garáží obchodního centra Tesco na Praze 10, Přetlucká 3295/50, kde společně čekali na osobní automobil tovární značky Škoda Fabia modré barvy, RZ: xxx, který bude řídit starší muž hubené postavy s delšími vlasy a vousy, jenž bude mít u sebe černou tašku s velkýma ušima, plánovali, jak se jí obžalovaný M. B. zmocní, přičemž následně kolem 13:00 hodin do předmětných podzemních garáží přijelo zájmové osobní motorové vozidlo, z místa řidiče vystoupil poškozený M. H. , nar. xxx, a odešel do směnárny v nákupním středisku, obžalovaný F. N. mezitím dal obžalovanému M. B. teleskopický obušek se slovy „kdyby se bránil“ a poodjel čekat na obžalovaného M. B., jenž vyzbrojen teleskopickým obuškem vyčkával nedaleko od osobního vozidla tovární značky Škoda Fabia, RZ: xxx, přičemž po návratu ze směnárny M. H. položil tašku na levé zadní sedadlo vozidla, v tu chvíli k němu s obuškem v ruce přistoupil obžalovaný M. B. a vyzval jej k vydání tašky, což poškozený odmítl, posléze spolu ještě chvíli komunikovali, obžalovaný M. B. svoji žádost opakoval, ovšem neuspěl, poté schoval teleskopický obušek a utekl k automobilu užívanému obžalovaným F. N. , přičemž v případě získání tašky by odcizil finanční hotovost ve výši 100.000 Kč a 10.000 EUR (dle tehdy platného kurzu 268.600 Kč) ke škodě společnosti Euroexchange, s.r.o., se sídlem Pardubice, U divadla 784, nicméně ke vzniku škody nedošlo,

2. obžalovaný F. N. od konce roku 2019 v úmyslu se zmocnit finanční hotovosti a vyřešit tak svou špatnou finanční situaci, plánoval odcizení tašky s penězi muži, který přenášel peníze ze směnáren, tohoto muže a jím užívané vozidlo sledoval při přemisťování se mezi směnárnami v Praze, a to v obchodním domě Tesco na Skalce a v nákupním středisku Kaufland na Proseku, současně monitoroval jeho návyky, přičemž na počátku května roku 2020 nabídl obžalovanému J. S. výdělek ve výši od 30.000 Kč do 40.000 Kč, když se zmocní tašky s penězi ukládané do vozidla, s čímž obžalovaný J. S. souhlasil, následně se oba muži opakovaně sešli, obžalovaný F. N. popisoval, jak se neznámý muž pohybuje, jakým automobilem jezdí a kam tašku ve voze dává, načež dne 3. 7. 2020, kolem 09:00 hodin, oba obžalovaní dojeli osobním motorovým vozidlem tovární značky Škoda Fabia Combi, RZ: xxx, jehož uživatelem je obžalovaný F. N. , na parkoviště u obchodního domu Kaufland na Praze 8, Střelničná 2270/46, kde společně čekali na osobní automobil tovární značky Škoda Fabia modré barvy, RZ: xxx, který bude řídit starší muž hubené postavy s delšími vlasy a vousy, jenž bude mít u sebe černou tašku s velkýma ušima, plánovali, jak se jí obžalovaný J. S. zmocní, přičemž následně na předmětné parkoviště přijelo zájmové osobní motorové vozidlo, z místa řidiče vystoupil poškozený M. H. , nar. xxx, a odešel do směnárny v nákupním středisku, obžalovaný F. N. mezitím odešel zkontrolovat zájmový automobil, vrátil se ke svému vozidlu, dal obžalovanému J. S. dřevěný obušek se slovy „tady máš, kdyby se bránil“ a odjel směrem k hlavní silnici čekat na obžalovaného J. S., jenž vyzbrojen dřevěným obuškem vyčkával nedaleko od osobního vozidla tovární značky Škoda Fabia, RZ: xxx, přičemž M. H. po návratu ze směnárny otevřel levé zadní dveře automobilu a na sedadlo položil bezpečnostní tašku s finanční hotovostí ve výši 800.000 Kč náležející společnosti Euroexchange, s.r.o., zavřel dveře, začal otevírat levé přední dveře a ve stejnou dobu byl blíže nezjištěným způsobem udeřen nebo strčen do spodní části zad, následkem čehož narazil loktem do levých předních dveří vozidla, obžalovaný J. S. poté odcizil tašku s částkou ve výši 800.000 Kč ke škodě společnosti Euroexchange, s.r.o., se sídlem Pardubice, U divadla 784, a utíkal z místa činu pryč, poškozený M. H. jej však pronásledoval a v kooperaci s přivolanou hlídkou Policie ČR se jej podařilo zadržet i s bezpečnostní taškou, která obsahovala částku 800.000 Kč,

tedy:

1. ***obžalovaný M. B. proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,***

   obžalovaný F. N. řídil spáchání trestného činu tak, aby jiný užil proti jinému pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

2. ***obžalovaný J. S. proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,***

   obžalovaný F. N. řídil spáchání trestného činu tak, aby jiný užil proti jinému pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

tím spáchali:

1.
obžalovaný M. B.: zločin **loupeže** podle **§ 173 odst. 1 trestního zákoníku**,

obžalovaný F. N. : zločin **loupeže** podle **§ 173 odst. 1 trestního zákoníku** ve formě **organizátorství** podle **§ 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,**

2.
obžalovaný J. S.: zločin **loupeže** podle **§ 173 odst. 1 trestního zákoníku,**

obžalovaný F. N. : zločin **loupeže** podle **§ 173 odst. 1 trestního zákoníku** ve formě **organizátorství** podle **§ 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,**

a o d s u z u j í s e :

obžalovaný M. B.:

Podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu ***odnětí svobody*** v trvání **12 měsíců.**

Podle § 84 tr. zákoníku, § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá a zkušební doba se stanoví v trvání **36 měsíců** a současně se nad

obžalovaným vyslovuje **dohled** úředníka Probační a mediační služby Ministerstva spravedlnosti ČR.

obžalovaný J. S.:

Podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k trestu ***odnětí svobody*** v trvání **36 měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

obžalovaný F. N. :

Podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k trestu ***odnětí svobody*** v trvání **48 měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest ***propadnutí věci,*** a to:
jednoho kusu černého pouzdra s vyraženým nápisem policie,
jednoho kusu odznaku SKPV,
jednoho kusu nášivky Policie ČR,
jednoho kusu odznaku cizinecké policie,
jednoho kusu razítka: JUDr. Jan Zelenka,
jednoho kusu razítka: Mgr. Jiří Dvořáček,
jednoho kusu razítka STSP-ÚZČ,
jednoho kusu dřevěného obušku,
jednoho kusu pracovní smlouvy s STSP-ÚZČ,
jednoho kusu dohody o provedení práce.

Odůvodnění:

1. V rámci dnešního hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsaný ve výroku tohoto rozsudku, který ve shodě s podanou obžalobou právně kvalifikoval jako zvlášť závažný

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaných M. B. a J. S. a jako účastenství ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k zvlášť závažnému zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaného F. N. .

2. Hlavní líčení bylo provedeno za osobní účasti všech tří obžalovaných a jejich obhájců, práva obžalovaných na obhajobu a spravedlivý proces byla plně dodržena a respektována.

3. Poškozený, a to společnost Euroexchange, s.r.o., IČ: 268 09 222, se nepřipojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody.

4. Obžalovaní shodně v rámci svých výslechů plně doznali jednání, pro které jsou v této trestní věci stíháni a podle § 206c odst. 1 tr.ř. prohlásili vinu žalovaným skutkem včetně jeho právní kvalifikace, nad svým jednáním shodně vyslovili lítost s tím, že si uvědomili nesmyslnost svého jednání a zbytečně si tak způsobily problémy eskalující v trestní stíhání jejich osob. S ohledem na skutečnost, že všichni obžalovaní splnili zákonné podmínky ust. § 206c odst. 1 tr.ř. a prohlásili vinu s tím, že jsou si vědomi důsledků tohoto prohlášení a porozuměli poučení a vysvětlení ohledně tohoto institutu. Státní zástupce s tímto postupem vyslovil souhlas a ničeho nenamítal. Soud proto usnesením podle § 206c odst. 4 tr.ř. přijal prohlášení viny všech tří obžalovaných a současně rozhodl podle § 206c odst. 6 tr.ř., že dokazování nebude prováděno, neboť všichni tři obžalovaní prohlásili vinu žalovaným skutkem včetně jeho právní kvalifikace, podanou obžalobu nijak nezpochybnili. Strany trestního řízení neměly již další návrhy na eventuální doplnění dokazování nad rámec důkazů předložených státním zástupcem, které byly označena shodně za nesporné, a proto již další dokazování nad tento rámec nebylo prováděno a bylo od něho upuštěno ve smyslu ust. § 206d tr.ř.

5. Soud tak má za spolehlivě prokázané, že obžalovaný F. N. za účelem obstarání si finančních prostředků k vyřešení své tíživé finanční situace vymyslel, zorganizoval, zosnoval a naplánoval spáchání dnes projednávaného skutku, za tímto účelem, natipoval místo činu, zájmovou osobu, kterou po určitou dobu sledoval, a to M. H. , zjistil podmínky spáchání skutku, obstaral obušky, jeden teleskopický a jeden dřevěný, oslovil obžalovaného M. B. a J. S. s nabídkou vydělání si většího obnosu peněz, když provedou vlastní jednání spočívající v přepadení M. H. a zmocnění se tašky s penězi a tito obžalovaní s nabídkou obžalovaného F. N. souhlasili. Obžalovaný F. N. obžalované M. B. a J. S. řídil a dával jim konkrétní pokyny, jak mají jednat. Na základě takto „vymyšlené, naplánované a zorganizované akce“ se v prvním případě dne 1.6.2020 obžalovaný M. B. v době krátce po 13:00 hodině v podzemních garážích OC Tesco v Praze 10, Přetlucká 50, vybaven teleskopickým obuškem od obžalovaného F. N. , užil pohrůžky bezprostředního násilí vůči M. H. v úmyslu zmocnit se tašky s penězi, kterou měl M. H. v tu chvíli u sebe, avšak M. H. toto odmítl a s obžalovaným následně komunikoval, když opakovaně odmítl vydat tašku s penězi obžalovanému M. B., který následně z místa činu utekl k vozidlu, kde čekal obžalovaný F. N. a ve druhém případě dne 3.7.2020 na parkovišti u nákupního centra Kaufland v Praze 8, Střelničná 46, obžalovaný J. S. vybaven dřevěným obuškem od obžalovaného F. N. , užil pohrůžky bezprostředního násilí vůči M. H. v úmyslu zmocnit se tašky s penězi, kterou měl M. H. v tu chvíli u sebe a kterou položil na zadní sedadlo svého vozidla, kterým přijel a když si chtěl sednou na sedadlo řidiče, byl udeřen nebo strčen do spodní části zad tak, že narazil loktem do předních dveří u místa řidiče a následně obžalovaný J. S. se zmocnil tašky s penězi a utíkal z místa činu, ale M. H. byl schopen běžet za ním a společně s přivolanou hlídkou Policie ČR byl obžalovaný J. S. zadržen nedaleko místa činu i s taškou obsahující finanční hotovost a tato byla následně vrácena nepoškozená a v pořádku M. H. a následně na to byl zadržen i obžalovaný F. N. . Právní kvalifikace jednání všech obžalovaných je nesporná, obžalovaní v rámci prohlášení viny uznali i právní kvalifikaci svého jednání.

Shodu sprvopisem potvrzuje. M. P.

6. Povahu a závažnost trestného činu obžalovaných soud hodnotí jako mimořádně vysokou s ohledem na kritéria ust. § 39 odst. 2 tr. zákoníku. V případě trestného činu obžalovaných, a to jak zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, tak i účastenství ve formě organizátorství podle § 243 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k tomuto zvlášť závažnému zločinu, je dán významem zájmu chráněného trestním zákonem, a to zájmem jednak na ochraně zdraví a života a svobody druhé osoby a jednak na ochraně majetku druhé osoby. Způsob provedení trestné činnosti obžalovanými, vzniklý následek, jakož i okolnosti, za kterých byl trestný čin obžalovanými spáchán, pak úměrně korespondují s hodnocením stupně závažnosti a povahy trestného činu jako mimořádně vysokým. Zvlášť závažný zločin loupeže je vysoce závažným a nebezpečným protiprávním jednáním a této závažnosti a nebezpečnosti musí odpovídat i uložená trestní sankce obžalovaným. Soud nezjistil výrazných přitěžujících ani polehčujících okolností, které by se nutně musely promítnout do úvahy soudu o druhu a výměře trestu obžalovanému, když na jedné straně má za to, že obžalovaným polehčuje jejich prohlášení viny a nezpochybnění podané obžaloby, jimi vyslovená lítost a kritický náhled s odstupem času na jejich jednání, u obžalovaného M. B. pak i jeho dosavadní morální bezúhonnost a řádný život; na straně druhé však soud přihlédl ke stupni závažnosti a k povaze spáchaného trestného činu, jakož i ke způsobu jeho provedení a jednání obžalovaných vůči M. H. . Účastenství ve formě organizátorství k tomuto zvlášť závažnému zločinu ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je pak nejzávažnější formou účastenství, neboť obžalovaný F. N. jako organizátor spáchání zločinu loupeže toto jednání zosnoval, naplánoval, zorganizoval a řídil a obžalovaným M. B. a J. S. dával konkrétní pokyny k jejich jednání a oběma dal obušek, který v rámci jednání obžalovaných M. B. a J. S. ve vztahu k M. H. , byl evidentní zbraní, kterou by oba obžalovaní aktivně použili v případě negativního vývoje situace směrem k nim. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem a toto porušení způsobit chtěli a také ho způsobili. Pohnutkou jednání obžalovaných bylo získání majetkového prospěchu.

7. Při úvaze o druhu a výměře trestu postupoval soud podle § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a přihlédl ke všem okolnostem a hlediskům projednávané trestní věci, jakož i k okolnostem charakterizujícím osobu a osobnost obžalovaných, jejich poměry včetně možnosti jejich nápravy do budoucna.

8. Obžalovaný M. B. nebyl dosud trestně stíhán ani odsouzen, dosud žil řádným životem a nebyly o něm zjištěny žádné závadové zprávy. Není bezdomovcem, má sociální i rodinné zázemí, nemá výrazná zdravotní omezení, může pracovat, i když zaměstnání sice nemá, ale chodí na brigády. Drogy ani alkohol neužívá. Lze mít zcela důvodně za to, že v případě tohoto obžalovaného jde o zcela výjimečný a mimořádný exces v jeho jinak řádném a bezproblémovém způsobu života, který se již v budoucnu nebude opakovat. Možnost nápravy je u obžalovaného výrazná. S ohledem na tyto výše uvedené skutečnosti a důvody dospěl soud k závěru, že v tomto případě lze využít benevolence zákona a podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku s ohledem na prohlášení viny obžalovaného v souladu se zákonem, lze obžalovanému M. B. uložit trest odnětí svobody mimořádně snížený pod trestní sazbu, která v případě žalovaného zločinu je dva až deset let a proto zcela mimořádně i s ohledem na postoj obžalovaného a jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, zcela bezproblémovou možnost nápravy obžalovaného, uložil soud obžalovanému M. B. trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců a výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 36 měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka. Soud v prvé řadě upřednostnil výchovný účinek ukládaného trestu na obžalovaného před účinkem represívním, má za to, že v tomto případě bude plně dostačujícím a všem výše uvedeným

hlediskům, okolnostem, skutečnostem a důvodům odpovídajícím trestem trest odnětí svobody mimořádně pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, jehož výkon je odložen na přiměřenou zkušební dobu s vyslovením dohledu probačního úředníka tak, aby mohl obžalovaný M. B. dokázat, že je schopen řádnému životu a že jeho jednání, pro které byl tímto rozsudkem odsouzen, bylo skutečně zcela výjimečným excesem v jeho jinak řádném chování a řádném způsobu života a nebude se již v budoucnu nikdy opakovat. Obžalovaný nemá zapotřebí páchat trestnou činnost a soud má i za to, že samotné trestní stíhání a provedené řízení před soudem mělo na obžalovaného rovněž náležitý motivující výchovný účinek tak, aby si obžalovaný uvědomil nesmyslnost a zbytečnost svého jednání a aby se do budoucna vyvaroval protiprávnímu, potažmo trestnímu jednání. Obžalovaný je podle názoru soudu plně schopen nápravy a proto se soud rozhodl dát obžalovanému šanci v podobě podmíněného trestu tak, aby mohl obžalovaný prokázat svou schopnost řádného způsobu života. Soud má za to, že s ohledem na všechny tyto okolnosti, hlediska a důvody není nutno ukládat trest přísnější, neboť takto uložený podmíněný trest odpovídá všem hlediskům, okolnostem, povaze a závažnosti zločinu, pro který byl obžalovaný uznán vinným tímto rozsudkem, ale není ani důvodu vzhledem k jednání obžalovaného ukládat trest ještě více mírnější. Pokud by však obžalovaný byl pravomocně postižen pro protiprávní jednání spáchané ve zkušební době podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, nebo nepodroboval se řádně výkonu uloženého dohledu a nespolupracoval s probačním úředníkem, může soud rozhodnout o nařízení výkonu tohoto trestu se zařazením do příslušného typu věznice, a to případně ještě i při trvání této zkušební doby s ohledem na závažnost porušení podmínek uloženého dohledu a podmínek běhu zkušební doby podmíněného odsouzení. V případě, že se obžalovaný bude chovat řádně a nedopustí se žádného protiprávního jednání, pro které by byl pravomocně postižen, bude se řádně podrobovat výkonu uloženého dohledu a plnit všechny povinnosti z dohledu pro obžalovaného vyplývající, vysloví soud, že se osvědčil a na obžalovaného bude hleděno, jako by nebyl odsouzen. Je tak pouze na obžalovaném, zda si této benevolence zákona a šance, kterou mu soud uloženým trestem dal, bude vážit či nikoli.

9. Obžalovaný J. S. byl celkem 7krát odsouzen, z posledního výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn dne 23.4.2020**.** Obžalovaný je bez zaměstnání, není veden na úřadu práce a nepobírá žádné dávky státní sociální pomoci, chodí na brigády, je nemajetný. Na svobodě občas bral drogy. V minulosti byl již odsouzen mimo jiné i pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, a to v roce 2016, Okresním soudem v Kladně ve věci pod sp. zn. 27T 26/2015. Možnosti jeho zařazení do řádného způsobu života jsou již podle názoru soudu mírně narušené a zpětné zařazení obžalovaného do běžného a řádného způsobu života se jeví jako obtížnější s ohledem na dosavadní způsob života obžalovaného. Obžalovaný víceméně inklinuje k páchání trestné činnosti, této trestné činnosti se dopouští opakovaně, takže zřejmě tresty, které mu byly uloženy v minulosti, na něho neměly náležitého výchovného účinku, a proto možnost resocializace obžalovaného se jeví jako obtížnější. Soud pozitivně hodnotí prohlášení viny obžalovaného a vyslovenou lítost nad jeho jednáním, pro které je v této trestní věci stíhán, tyto okolnosti vzal v úvahu jako jednoznačně polehčující okolnosti, nicméně již musí konstatovat, že v případě obžalovaného J. S. jsou na místě již i okolnosti přitěžující, které se nutně musí promítnout do úvahy soudu ohledně druhu a výměry uloženého trestu, což je jeho trestní minulost, která mu přitěžuje a i vzhledem k závažnosti a vysoce nebezpečné povaze spáchaného skutku s ohledem na způsob provedení žalovaného skutku, pak již nepřicházel i dále vzhledem k okolnostem a hlediskům této trestní věci, jakož i vzhledem k osobě obžalovaného, možnosti jeho nápravy a života v budoucnu, v úvahu jiný druh trestu, než nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud proto uložil obžalovanému J. S. trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť jde o pachatele, který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a u kterého nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud uložil trest s ohledem na všechny okolnosti a hlediska projednávané trestní věci obžalovaného a má za to, že takto uložený trest je

ještě trestem plně dostačujícím a odpovídajícím. Soud má stále prvořadě na zřeteli výchovný účel uloženého trestu, avšak v tomto případě již musí konstatovat, že pokud na obžalovaného neměly dosud náležitého výchovného účinku tresty, které mu byly do současné doby pravomocně uloženy a které obžalovaný již vykonal, těžko lze hovořit o náležitém výchovném účelu tohoto trestu odnětí svobody uloženého obžalovanému v této trestní věci. Účel represivní se tak bohužel již dostává do popředí před účelem výchovným, přičemž jde již o to alespoň na určitou dobu zabránit obžalovanému v páchání trestné činnosti. Rovněž tak i hlediska generální prevence lze mít důvodně za to, že uložený trest splní svůj alespoň účel represívní. Obžalovaný ale podle názoru soudu není ještě osobou morálně narušenou natolik, že by si již neuvědomoval či nepřipouštěl závažnost a nebezpečnost svého jednání, kterého se dopustil a pro které je v této trestní věci stíhán, ale toto jeho uvědomění zřejmě nezajistí ani nezabrání, aby se obžalovaný v budoucnu nedopustil obdobného protiprávního jednání. Je nutno konstatovat, že státní zástupce v případě obžalovaného navrhoval trest odnětí svobody v přísnější výměře, kterému soud nevyhověl a uložil trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby. Obžalovaný by si měl takto uloženého trestu vážit, neboť jednak byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou až do 10 let odnětí svobody, navíc trestní stíhání bylo zahájeno pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku s hrozbou trestu odnětí svobody od pěti do dvanácti let, takže díky novele trestního zákoníku č. 333/2020 Sb. došlo k překvalifikaci jednání obžalovaného v jeho prospěch a jeho jednání je již posuzováno podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný si je vědom toho, že mu hrozí nepodmíněný trest odnětí svobody a soud má za to, že tento druh trestu v trvání 36 měsíců je v podstatě aktem milosrdenství soudu a ve své podstatě i dání šance obžalovanému, aby v budoucnu začal konečně žít řádným životem a neznepříjemňoval si ho zcela zbytečnými pobyty ve vězení. Obžalovaný si je plně vědom jednání, kterého se dopustil a pro které je v této trestní věci stíhán, je si i velmi dobře vědom skutečnosti, že toto jednání je protiprávní, potažmo trestné, z minulosti má zkušenosti s trestním stíháním i výkonem trestu odnětí svobody, tudíž s ohledem na tyto skutečnosti musí uznat, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je zcela důvodný, oprávněný a ve vztahu k jeho osobě spravedlivý a v neposlední řadě i mírný.

9. Obžalovaný F. N. má celkem 6 záznamů v opise rejstříku trestů, ke třem odsouzením z let 2007, 2011 a 2013 již nelze přihlížet z důvodu fikce neodsouzení a osvědčení obžalovaného ve zkušební době. Poslední záznam je z roku 2015, kdy byl obžalovaný odsouzen pro přečin podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku ve formě úmyslu Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci pod sp. zn. 6T 116/2015, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, tento trest byl přeměněn na peněžitý trest v částce 15.000,-Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Obžalovaný je dále trestně stíhán v dalších třech trestních věcech, a to pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a dále přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, v nich nebylo dosud rozhodnuto či nebyla dosud podána obžaloba, tudíž k uvedeným trestním stíháním nelze nijak přihlížet a z důvodu plného respektování jedné ze základních zásad trestního řízení, která je zakotvena v ust. § 2 odst. 2 tr.ř., a to zásady presumpce neviny, a nelze tato dosud neskončená trestní stíhání klást obžalovanému jakkoli k tíži. Polehčující okolnosti je u obžalovaného jednoznačně jeho prohlášení viny a jím vyslovená lítost a uvědomění si zbytečnosti a nesmyslnosti jeho jednání, kterým si chtěl vyřešit svou tíživou finanční situaci. Přitěžující okolností pak je nejen povaha a závažnost skutku, pro který je obžalovaný stíhán, jakož i způsob jeho jednání spočívající v organizátorství tohoto skutku. Byl to právě obžalovaný F. N. , který celé jednání vymyslel, zosnoval, řídil, dával obžalovaným M. B. a J. S. konkrétní pokyny, obstaral jim a vybavil je obušky, označil jim zájmovou osobu, vůči níž se obžalovaní M. B. a J. S. měli dopustit protiprávního jednání, byl to obžalovaný F. N. , který za tímto účelem natipoval místo činu, sledoval zájmovou osobu, zjišťoval podmínky na místě činu tak, aby tyto byly vhodné pro spáchání trestného činu, oslovil za účelem spáchání trestného činu obžalované M. B. a J. S. a nabídl jim finanční prospěch za provedení trestného činu a byl tak de

facto mozkem celého jednání. Organizátorství je nejzávaznější a nejnebezpečnější forma účastenství a lze mít zcela důvodně za to, že obžalované M. B. a J. S. by jednání, kterého se dopustili, samotné možná ani nenapadlo, nebýt osloveni obžalovaným F. N. . V tom je jednání obžalovaného F. N. závažnější a nebezpečnější než samotné provedení činu a jednání obžalovaných M. B. a J. S. a tomu musí odpovídat i druh a výměra uloženého trestu. Obžalovaný si musí uvědomit, že pokud jedná tak, jak jednal v tomto případě, pak musí nutně počítat s odpovídajícími následky a sankcemi. U obžalovaného nebylo zjištěno ničeho, co by ho mělo omlouvat za jeho jednání. Tíživá finanční situace se skutečně neřeší spácháním zvlášť závažného zločinu, kterým loupež bezesporu je a to, že spáchání tohoto trestného činu obžalovaný vymyslel, zosnoval, zorganizoval a řídil, mu jednoznačně přitěžuje. Obžalovaný má sociální i rodinné zázemí, není bezdomovcem, nemá žádné zdravotní či fyzické omezení, které by mu bránilo živit se řádnou prací, může pracovat, na svobodě pracoval jako autolakýrník, obžalovaný není veden na úřadu práce. Možnosti jeho zařazení do řádného způsobu života jsou již podle názoru soudu mírně narušené a zpětné zařazení obžalovaného do běžného a řádného způsobu života se jeví jako mírně obtížnější s tím, že pokud obžalovaný nebude chtít sám žít nadále řádně a bez páchání trestné činnost, pak ho k tomu těžko někdo jiný motivuje či donutí. Je evidentní, že tresty, které byly obžalovanému uloženy v minulosti, na něho evidentně neměly náležitého výchovného účinku, a proto možnost resocializace obžalovaného se jeví jako obtížnější a bude v první řadě záležet na vůli samotného obžalovaného, zda chce putovat z vězení do vězení nebo žít na svobodě řádným životem s uzavřením své trestní minulosti. Vzhledem k závažnosti a nebezpečné povaze spáchaného skutku s ohledem na formu jednání obžalovaného F. N. a jeho roli v rámci jednání obžalovaných v intencích žalovaného skutku, pak již podle názoru soudu nepřicházel i dále vzhledem k okolnostem a hlediskům této trestní věci, jakož i vzhledem k osobě obžalovaného, možnosti jeho nápravy a života v budoucnu, v úvahu jiný druh trestu, než nepodmíněný trest odnětí svobody, a to ve vztahu k obžalovaným, J. S. a M. B. jako trest nejpřísnější. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 48 měsíců se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť jde o pachatele, který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a nejsou u něho splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou a má za to, že takto uložený trest je ještě trestem plně dostačujícím a odpovídajícím a není nutno ukládat trest přísnější výměry tak, jak navrhoval státní zástupce, který navrhl uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v rozpětí čtyř až pěti let. Soud si již nečiní přílišných iluzí v případě obžalovaného ohledně výchovného účelu uloženého trestu, když musí konstatovat, že pokud na obžalovaného neměly dosud náležitého výchovného účinku tresty, které mu byly do současné doby pravomocně uloženy a které obžalovaný buď již vykonal, těžko lze hovořit o náležitém výchovném účelu tohoto trestu odnětí svobody uloženého obžalovanému v této trestní věci. Účel represivní se tak dostává do popředí před účelem výchovným, přičemž jde již o to alespoň na určitou dobu zabránit obžalovanému v páchání trestné činnosti. Rovněž tak i hlediska generální prevence lze mít důvodně za to, že uložený trest splní svůj alespoň účel represivní. Jak je již výše uvedeno, otázka nápravy a řádného života je plně na vůli obžalovaného a jeho ochotě žít v budoucnu řádným životem. Obžalovaný není totiž podle názoru soudu osobou ještě natolik morálně narušenou, že by si sice mohl uvědomit závažnost a nebezpečnost svého jednání, kterého se dopustil a pro které je v této trestní věci stíhán, ale ani toto uvědomění mu přesto již nezabrání, aby se v budoucnu nedopustil obdobného protiprávního jednání. Přesto však má soud za to, že uložení trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců je ještě v tomto případě naprosto dostačujícím trestem a není nutno ukládat trest odnětí svobody v přísnější výměře. Obžalovaný by si měl zcela reálně a objektivně zvážit a uvědomit míru svého zavinění a způsobu jednání v případě dnes projednávaného skutku, neboť byl jeho hlavním aktérem a iniciátorem, který to všechno vymyslel a zorganizoval a řídil obžalované J. S. a M. B. tak, jak je již výše uvedeno a ať se to obžalovanému líbí nebo ne, musí této míře odpovídat i uložená trestní sankce. Stejně jako v případě obžalovaného J. S., tak i v případě obžalovaného F. N. je nutno znovu konstatovat, že by si obžalovaný F. N. si měl takto uloženého trestu vážit, neboť jednak byl ohrožen trestní sazbou až do 10 let odnětí svobody, státní zástupce navrhoval uložení trestu přísnějšího, výměra

trestu v trvání 48 měsíců je na zcela spodní hranici návrhu státního zástupce, navíc trestní stíhání bylo zahájeno pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, s hrozbou trestu odnětí svobody od pěti do dvanácti let, takže díky novele trestního zákoníku č. 333/2020 Sb. došlo k překvalifikaci jednání obžalovaného v jeho prospěch a jeho jednání je již posuzováno podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, forma organizátorství zůstala beze změny. Obžalovaný si je zcela jistě vědom toho, že mu hrozí nepodmíněný trest odnětí svobody a soud má za to, že tento druh trestu v trvání 48 měsíců je v podstatě rovněž aktem milosrdenství soudu a ve své podstatě i dání šance obžalovanému, aby v budoucnu začal konečně žít řádným životem, nedopouštěl se trestné činnosti a neputoval z vězení do vězení. Obžalovaný si je stejně jako obžalovaný J. S., jak je shodně uvedeno výše, plně vědom jednání, kterého se dopustil a pro které je v této trestní věci stíhán, je si i velmi dobře vědom skutečnosti, že toto jednání je protiprávní, potažmo trestné, z minulosti má zkušenosti s trestním stíháním i výkonem trestu odnětí svobody, tudíž s ohledem na tyto skutečnosti musí uznat, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je zcela důvodný, oprávněný a ve vztahu k jeho osobě spravedlivý a v neposlední řadě i mírný.

10. Soud neukládal s ohledem na majetkové poměry obžalovaných trest podle § 39 odst. 8 tr. zákoníku, neboť má za to, že uložení trestu, který by obžalované postihl na jejich majetku, je bezpředmětné, neboť obžalovaní žádným majetkem nedisponují a nelze je tudíž majetkově postihnout.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání nemohou s úspěchem podat osoby, které se práva podat odvolání výslovně vzdaly.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, vytýkány.

V Praze dne 10. listopadu 2020

Shodu sprvopisem potvrzuje. M. P.

JUDr. Dana Šindelářová, v.r
předsedkyně senátu

Shodu sprvopisem potvrzuje. M. P.